

[Geert-Jørgensen.]

nu en hel Del falsk Kapital, som slet ikke kan forrentes, og Landbruget er jo slet ikke forrentningsdygtigt.

Prioriteterne er sandelig det, der trykker, og jeg mener, at de har Ret, som siger, at Prioriteterne er lige saa trykkende som, ja, endnu mere trykkende end Skatterne, skønt Skatterne sandelig ogsaa vender den tunge Ende nedad, saa jeg mener, at det baade er en Skattekrise og en Gældskrise, vi i Øjeblikket er inde i.

Aldrig stemmer vi Retsforbundsfolk for dette, at Staten skal opgive den lille Førsteprioritet i Danmarks Jord, som den nu en Gang har gennem de faa Grundskyldlove, vi har vedtaget. Vi kunde være med til at borttage Bygningsskatter, vi kunde være med til at lade dem omforme til Grundskyld, vi kunde ogsaa godt tænke os at være med til at lade Bygningsskatterne helt bortfalde, især hvis der samtidig gennemførtes en Grundværdistigningsskat. Thi naar Bygningsskatterne ophæves, vil det sikkert give sig Udtryk i forøgede Værdier, og derved vilde Skatten vel blot komme igen paa en noget anden Maade, vilde komme igen i Form af Grundstigningsskyld.

Disse Bemærkninger gælder ogsaa de Konservatives Lovforslag Nr. 28, der har en lignende Tendens. Det handler om Landejendomme, et Udtryk, der er noget uklart, for det kan betyde Landbrugsejendomme, og det skal det maaske betyde, men det kan ogsaa forstaaes som alle Ejendomme paa Landet. Med Hensyn til dette at borttage Amtsskatterne eller rettere sagt nedskrive Amtsskatterne vil jeg sige, at det kommer ikke alene til at ramme Landbrugerne, men det kommer ogsaa i høj Grad til at ramme andre Samfundsklasser. Jeg tænker f. Eks. paa de rige Villaejere og de rige Grundejere i de Kommuner, der er Landkommuner, men som ligger op ad København, f. Eks. Gentofte, eller jeg tænker paa saadanne Kommuner, som jeg kender bedst — jeg bor selv i en af dem, som ligger omkring Aarhus —, der vilde Amtsskatternes Nedskrivning ikke blot komme Landbrugerne til gode, men vilde ogsaa hjælpe de rige Grundejere, der bor f. Eks. i det Sogn, hvor jeg bor, og i andre Sogne, der ligger op ad Storbyer. Og der er nu ikke særlig megen Grund til at bringe Almisser, for at blive ved dette Udtryk, Statsgaver, til disse rige Grundejere, der bor i disse rige Kommuner — der er for Resten ogsaa i mange Stationsbyer Grunde af ganske betydelig Værdi. Vi kan derfor slet ikke være med til dette Forslag om Amtsskatternes Nedskrivning, i alt

Fald ikke Grundskatternes — det er vi ganske bestemte Modstandere af.

Der foreligger saa et Par Kriseforslag henholdsvis fra Venstres og fra de Konservatives Side, som gaar ud paa Ændringer af Toldloven af 29. Marts 1924. Disse to Lovforslag er jo hinanden modsat i deres Hensigt, idet de Konservatives Forslag gaar ud paa Toldforhøjelser, men Venstres Forslag gaar ud paa Toldnedsættelser. De Konservative har det altsaa for saa vidt ligesom Socialdemokraterne, med hvem de jo ogsaa i Øjeblikket gaar godt i Spænd, at de vil hjælpe paa Skattetrykket ved nye Skatter.

Det er en Tankegang, som i alt Fald i vore Øren lyder noget underlig. Jeg stiller mig ganske uforstaaende overfor dette Forslag om disse mægtige Toldsatser paa Heste, Lam og Grise som noget, der skulde kunne hjælpe Landbruget. Jeg forstaaer ikke, hvorfor danske Husmænd skal betale 125 Kr. mere for en polsk eller svensk eller norsk Hest, der kommer her ind i Landet — det er jo navnlig Husmændene, der bruger disse smaa og billige Heste —, jeg forstaaer ikke, hvorfor de faa Hesteopdrættere her i Landet derigennem skal komme til at snylte paa danske Husmænd. Jeg forstaaer heller ikke, hvad Meningen er med, at danske Landmænd, de danske Flæskeproducenter, ikke maa købe billige svenske Grise, der jo dog i allerhøjeste Grad er et Grundlag for Flæskeproduktionen. At Skat paa Lam kan gøre Lammestegen dyrere, ja, det indrømmer jeg, men saa spiser vi vel noget mindre Lammesteg her i Landet, og at det i særlig Grad skulde kunne gavne de danske Landmænd, det nærer jeg i høj Grad Tvivl om.

Derimod har vi langt mere Sympati for Venstres Toldlovforslag, der gaar den modsatte Vej, nemlig ved Toldlettelser at gavne Landbruget, idet man letter Tolden paa Landbrugsredskaber, de Redskaber, der nu en Gang skal bruges i Produktionen. Jeg maa straks tilføje, at det tiltaler os i allerhøjeste Grad, at det er Toldnedsættelser, der her er Tale om, og vi Retsforbundsfolk kan godt stemme for alle disse Forslag om Toldnedsættelser, som Venstre har stillet. Men jeg vil gerne tilføje, at det naturligvis for vort Vedkommende ikke er nær nok. Jeg vilde hellere have haft, at Venstre havde foreslaaet en Nedsættelse af samtlige Toldskatter her i Landet med 50 pCt. i Aar og saa ophævet de andre 50 pCt. af Tolden til næste Aar, saa at vi til sidst kunde pensionere alle Toldembedsmænd og sælge alle Toldkammerbygninger som noget, vi ikke mere havde Brug for.

Dette vilde være det allerbedste Krise-